

НАПРЯМ 8. СУЧАСНІ ПСИХОЛОГІЧНІ ТА ПЕДАГОГІЧНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ

Бабишена М. І.

*кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри гуманітарних дисциплін
Херсонська державна морська академія
м. Херсон, Україна*

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ У ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ІНОЗЕМЦІВ

Для підготовки майбутніх фахівців потрібно використовувати технології, що активізують пізнавальну діяльність, творчість. Ця вимога закономірно веде до застосування в навчальному процесі активних методів навчання для отримання майбутніми фахівцями знань, які вони засвоюють при виконанні певних фізичних дій, розумових операцій тощо.

Саме використання інтерактивних методів навчання української мови для іноземців забезпечує якісну організацію навчально-виховного процесу.

Інтерактивне навчання можна визначити як взаємодію учасників процесу здобуття знань за допомогою викладача, що володіє методами спрямованими на оволодіння цими знаннями [3]. Провідними ознаками та інструментами інтерактивної педагогічної взаємодії є: полілог, діалог, міжсуб'єктні відносини, свобода вибору, створення ситуації успіху, позитивність і оптимістичність оцінювання, рефлексія тощо.

На заняттях викладання української мови як іноземної слід використовувати такі форми інтерактивних методів: «Case-метод», «Технології ситуативного моделювання», «Рольові ігри», «Робота в парах», «Робота в малих групах», «Незакінчені речення», «Мозковий штурм», «Вилучи зайве», «Обмін думками», «Інтерв'ю», «Роз'єднай слова» тощо [2].

Проаналізуємо декілька форм інтерактивних методів, таких як «Рольові ігри» та «Робота в парах».

Інтерактивний метод «Рольові ігри» дуже часто використовується у процесі використання інноваційних технологій для вивчення української мови як іноземної. Ігри розвивають пізнавальний інтерес, активізують розумову діяльність. Гра стимулює спостережливість,

вчить робити висновки, зіставляти окремі факти. Під час гри іноземні майбутні фахівці краще засвоюють матеріал, вчать застосовувати набуті знання в нових ситуаціях. Рольова гра вимагає від іноземних майбутніх фахівців прийняття конкретних рішень у проблемній ситуації в межах ролі. У рольових іграх обов'язково формуються соціально-рольові відносини учасників. Від іноземних майбутніх фахівців вимагається не тільки вирішити поставлене завдання, але й правильно програти свою соціальну роль [1].

Наведемо приклади ситуативно-рольових ігор, які використовуємо в навчанні: «Розмова у вагоні», «У таксі», «Ми заблукали», «Вибачте, як пройти до...», «У банку», «На пошті», «Купуємо сувеніри», «Біля театральної каси», «Музеї нашого міста», «Ходімо у кіно» тощо.

Наступний інтерактивний метод, який ми охарактеризуємо, – це «Робота в парах».

«Робота в парах» – технологія особливо ефективна на початкових етапах навчання майбутніх фахівців роботі в парах. Її можна використовувати для досягнення будь-яких дидактичних цілей:

- засвоєння знань;
- закріплення нового матеріалу;
- перевірки раніше вивченого тощо.

За умов парної роботи всі учасники процесу отримують можливість висловлювати свою думку, говорити.

Технологія «Робота в парах» дає можливість майбутнім фахівцям подумати, обмінятися ідеями спочатку з партнером і лише потім озвучити їх перед аудиторією. Вона сприяє розвитку навичок спілкування, вміння висловлюватись, критичного мислення, вміння переконувати й вести дискусію. Використання такого виду співпраці сприяє тому, що іноземні майбутні фахівці не можуть ухилитись від виконання завдання. Під час роботи в парах можна швидко виконати завдання, які за інших умов потребують великої затрати часу.

Серед них можна назвати такі:

- обговорити короткий текст, оповідання, завдання викладача, письмовий документ;
- взяти інтерв'ю, визначити ставлення партнера до заданого читання, відео, розповіді викладача тощо;
- зробити критичний аналіз чи редагування письмової роботи один одного;
- сформулювати підсумок заняття чи теми;
- розробити разом питання до інших учасників процесу чи викладача;
- проаналізувати разом проблему, вправу чи експеримент;
- дати відповіді на запитання викладача;

– порівняти записи, зроблені на занятті.

Таким чином, традиційні методи не забезпечують в повній мірі активного навчання майбутніх фахівців, передусім тому, що за такої організації навчання важко встановити зворотній зв'язок, управління, контроль з боку викладача та самоконтроль. Тому, сучасні світові стандарти в галузі освіти передбачають підготовку висококваліфікованих фахівців, здатних інтегрувати теоретичні знання і практичні уміння в цілісну систему, володіти новими технологіями тощо.

Список літератури:

1. Арутюнов А. Р. Игровые задания на уроках русского языка : книга для преподавателя. Москва : Русский язык, 1984. 215 с.
2. Інтерактивні технології навчання / авт.-упор. І. І. Дівакова. Тернопіль : Мандрівець, 2009. 180 с.
3. Кашлев С. С. Технология интерактивного обучения. Минск : Беларусский верасень, 2005. 196 с.

Гавран М. І.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов*

Пуга О. О.

викладач кафедри іноземних мов

Національний університет «Львівська політехніка»
м. Львів, Україна

ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНИХ ЗАСТОСУНКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ЗВО

Темпи використання мобільних пристроїв і їхніх додатків (застосунків) у навчальному процесі збільшується з кожним днем. Студенти сприймають мобільні пристрої як незамінний засіб спілкування й інформування, що містить усі необхідні ресурси для навчання, тому мають його завжди під рукою. Це сприяє процесу пошуку, аналізу, обміну, засвоєнню необхідної інформації, а також удосконаленню та розширенню спектру методів навчання у ЗВО. Мобільні застосунки також відіграють важливу роль у процесі спілкування, водночас не можна заперечувати й їхні дидактичні можливості.